به راستی آفرینش هر یک از شما در شکم مادرش در چهل روز گرد می‌آید

از عبدالرحمن بن عبدالله بن مسعود رضی الله عنه روایت است که گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم که راستگو و به راستگویی تصدیق‌شده است برای ما فرمودند که: «به راستی آفرینش هر یک از شما در شکم مادرش در چهل روز گرد می‌آید، سپس به همان اندازه علقه [خون بسته] می‌شود، سپس به همان اندازه مضغه [پاره‌گوشتی] می‌گردد، آنگاه فرشته‌ای به سویش فرستاده می‌شود و در او روح می‌دمد و به چهار کلمه مأمور می‌گردد: نوشتن روزی‌اش، پایان عمرش، کردارش و اینکه شقی یا سعید است؛ پس قسم به آن ذاتی که معبودی بر حق جز او نیست، به راستی هر یک از شما به سان اهل بهشت عمل می‌کند تا آنکه میان او و بهشت تنها یک ذراع فاصله می‌ماند، ولی کتاب [قضا و قدر] بر او سبقت می‌گیرد و همانند اهل دوزخ عمل می‌کند و بدان درمی‌آید. و به راستی هر یک از شما همانند اهل دوزخ عمل می‌کند تا آنکه میان او و دوزخ تنها یک ذراع فاصله می‌ماند، ولی کتاب بر او سبقت می‌گیرد و همانند اهل بهشت عمل می‌کند و بدان درمی‌آید».

[صحيح] [رواه البخاري ومسلم]

ابن مسعود گفت: رسول الله صلی الله علیه وسلم راستگو و راستگو پنداشته شده از طرف الله متعال می فرماید، فرمودند: خلقت یکی از شما جمع کرده می شود، و آن طوری که وقتی مرد با خانمش همبستر شود، منی پراکنده‌اش تا چهل روز در شکم زن بشکل نطفه جمع می‌شود، سپس مثل آن لخته می باشد که آن خون غلیظ و جامد است، و این در چهل روز دوم می باشد، سپس مثل مضغه می باشد و آن قطعه گوشتی است به اندازه ی که جویده شود، و این در چهل روز سوم می باشد، سپس الله متعال فرشته ای را نزد او می فرستد، که پس از پایان چهل روز سوم، روح را در او می دمد، به فرشته دستور داده شده است که چهار مورد را بنویسد: رزق، و آن مقدار نعمت های است که در طول عمرش آن را دریافت می نماید. و اجل او، و آن مدت زندگی کردن او در دنیا می باشد، و عمل او، که چگونه باشد؟ بد بخت و یا خوش بخت. سپس پیامبر صلی الله علیه وسلم سوگند یاد کرد که انسان را انجام می دهد و عملش صالح می باشد، یعنی چیزی که برای مردم معلوم می شود، و به همین‌اعمال اهل بهشت فقط مسافۀ یک بازو باقی بماند، یعنی: چیزی که بین او و رسیدن به بهشت‌حالت می ماند تا این که بین او و بهشت باقی نمی ماند مگر به مسافۀ یک بازو از مساحت زمین، آنگاه کتاب بر او و آنچه بر او مقرّر شده است، غالب می شود، اینجاست که یک عمل اهل جهنم را انجام می دهد، پس آن عمل پایانی برایش محسوب می شود و بنابرآن وارد جهنم می شود؛ زیرا شرط پذیرفتن عمل او این است که بر آن ثابت قدم باشد و آن را تغییر ندهد، و دیگری از مردم اعمال اهل جهنم را انجام دهد تا اینکه نزدیک به داخل شدن به آن گردد، گویا بین او و جهنم اندازۀ یک بازو از را انجام می‌مساحت زمین باشد، پس کتاب بر او و آنچه بر او مقرر شده است چیره می شود، پس کار اهل بهشت می شوددهد و وارد بهشت.

http://www.sunnah.global/hadeeth/prs/show/66513